

[Niclasen.]

andet Sted i Riget, af dyrekøbt Erfaring, at Havet ikke blot er den gode og gavmilde Ven, men ogsaa den bitre og ubarmhjertige Modstander, at det ikke alene giver, men ogsaa tager og kræver uden Skaansel eller Medlidenhed. Der gaar ikke et eneste Aar, uden at nogle af vore bedste Mænd hjemme paa Færøerne falder i den store Kamp mod Havet, og Forholdet har ofte været det, at lige saa mange Mænd har fundet deres sidste Hvile paa Havets store Kirkegaard som i Hjemlandets Jord. I to Aar — det var i 1932 og 1934 — mistede vi paa Færøerne ca. 100 Mand paa Havet. Det var et forfærdeligt Tab for et Samfund paa ca. 26 000 Sjæle. Men stiller man en Dreng i 12—13 Aars Alderen, der har mistet baade Fader og Brødre paa Havet, det Spørgsmaal, som jeg adskillige Gange har stillet: Hvad har du Lyst til at blive, naar du er blevet konfirmeret? — saa vil man som Regel faa det Svar: Jeg længes efter og glæder mig til at kunne tage til Island og Grønland sammen med de andre. Det er Havets dragende Magt, der allerede har betaget ham for maaske engang senere at tage ham i sin kolde Favn.

Der er henedefra vist stor Medfølelse og Deltagelse og ydet god Hjælp, naar de store Ulykker har ramt Færøerne. Ved den store Ulykke i 1934, da en færøsk Bygd mistede Fjerdedelen af hele sin voksne mandlige Befolkning, blev der saaledes af et af de store københavnske Blade — det var for Resten Dagbladet „Politiken“, der saa vidt jeg har erfaret, handlede paa Initiativ af den daværende Justitsminister — iværksat en Indsamling, som havde overordentlig stor Betydning, ikke mindst ved, at den bragte hurtig Hjælp.

Vi kender saa godt de esbjergske og andre jyske Fiskere paa Færøerne, vi kender Kuttere som „Iceland“, „Greenland“, „Mackenzie“, „Emanuel“ og andre. De har besøgt Thorshavn paa Rejse til og fra Fiskepladserne ved Island og er altid blevet vel modtaget. Det er djærve og modige Mænd, der midt i Vinterens Hjerte med deres smaa Fartøjer søger op til Islands paa denne Aarstid saa ugæstmilde Kyster. Enkelte er blevet deroppe og er aldrig kommet hjem igen. Der er blandt Havets Folk en udpræget Fællesskabs- og Kammeratskabsfølelse. Flere af disse Kuttere har taget færøske Fiskere med om Bord for at lære dem moderne Snurrevodfiskeri, og dette Samarbejde er foregaaet paa den allerbedste Maade.

Det kan ikke være anderledes, end at

Mennesket af og til maa gaa under i Kampen mod Elementerne, og det vil vel altid være saadan, at Mennesket af og til bliver den underlegne i Kampen mod Havet, naar det rejser sig i al dets Vælde. Men Kampen mod Havet vil blive udkæmpet Slægtled efter Slægtled, og mange vil finde deres sidste Hvile paa Havets store Kirkegaard. Vi, der har vor Beskæftigelse paa Landjorden, kan ikke yde Fiskerne nogen direkte Hjælp eller Bistand under denne Kamp, men vi kan hjælpe dem til at faa fremskaffet de bedste Skibe og det bedste Materiel, saa at den store Kamp mod Havet, som en Del af vore Folk er henvist til at udkæmpe, kan foregaa under saa lige Vilkaar, som det er muligt ved menneskelig Magt at fremskaffe.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg takker de ærede Partiordførere for den ubetingede Tilslutning til det fremsatte Lovforslag. Jeg vil ogsaa gerne takke det ærede Medlem for 7de Kreds (Niclasen) for hans Udtalelser her og skal i øvrigt kun gøre den ganske enkelte Bemærkning, at Spørgsmaalet om at hjælpe Fiskerierhvervet til Udveksling af det Materiel, der erfaringsmæssigt er blevet for gammelt, og som derfor er udsat for at gaa ned, er under Overvejelse i Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. Forhaabentlig vil det da lykkes dette Ministerium at finde Mulighed for en Ordning, hvorved Sagen ogsaa økonomisk kan løses, saa at vi ikke paa Grund af daarligt Materiel skal sætte flere Menneskeliv paa Spil, end nødvendigt er.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om en fælleskommunal Udligningsfond.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 231).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om en fælleskommunal Udligningsfond. Angaaende den